

Een kleine biografie van Jeannine Van Cauwenbergh

Jeannine Edward Van Cauwenbergh werd geboren in Boom op 2 april 1945. Haar ouders waren Victor Van Cauwenbergh en Leona De Raeymaecker.

Victor Van Cauwenbergh en Leona De Raeymaecker (foto na 1949)

Jeannine met haar bompapa Eduard Van Cauwenbergh, bijgenaamd "t vaatje" (foto uit 1950)

Zij trouwden in 1944 en woonden eerst in bij bompapa "t vaatje", in de Molenstraat 19 (nu Molenbergstraat) naast café De Ton (nu het Bierbuikje). Daarna - vanaf 1953 - woonde het gezin in het huis aan de Doelhaagstraat 8, nu naast gemeenteschool Ter Doelhagen. Vader Van Cauwenbergh had daar - zoals toen meer gebeurde - een IPPA-kantoor aan huis voor leningen en verzekeringen.

Jeannine ging in haar jeugd ook regelmatig op bezoek bij 'vava Peperbol', haar andere opa, die in Reet over de kerk, café Belle Vue uitbaatte met in de annex een beenhouwerij.

Het huis van bompas Van Cauwenbergh in de Molenstraat (het vijfde huis rechts) met helemaal achteraan in de straat het vroegere postkantoor

Zussen Jeannine (in het wit) en Greet (in het geel) tussen vader en moeder voor het ouderlijk huis, met IPPA-spaarkas, in de Doelhaagstraat in 1967, in gezelschap van bezoek uit Mesmerode (Duitsland), waar vader Victor als "weggevoerde" op de boerderij werkte

Jeannine ging eerst naar de vrije lagere school van de zusters van Vorselaar in de Kerkstraat (nu Sleutelhof). Nadien trok zij - op aansturen van haar groot tante, mère Marie-Paule - naar het middelbaar onderwijs in het internaat van de Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie te Sint-Niklaas. Daar studeerde zij in 1965 af als regentes geschiedenis-Frans-Engels. Zij werkte daarna gedurende heel haar beroepsloopbaan (36 jaar) als lerares geschiedenis en Frans in hetzelfde instituut Onze-Lieve-Vrouw Presentatie te Sint-Niklaas. Ze reed dus dagelijks 2 x 40 km naar het werk. In de Presentatie ontmoette ze ook bekende dames uit de christendemocratie zoals Miet Smet (minister van Staat) en Marianne Thyssen (gewezen CD&V-voorzitter en Europees commissaris).

Inmiddels had Jeannine in jeugdhuis 't Prawiel in Boom Walter Van Dyck leren kennen. Zij trouwden op 31 juli 1970 te Rumst voor burgemeester Frans Fonteyn. Ze woonden eerst in Boom tot ze in 1974 eigenaars werden van een mooie nieuwe gezinswoning aan de Tiburstraat, waar ze nu (2017) nog wonen. Zij zijn de ouders van Filip en Leen en de trotse grootouders van kleinkinderen Amélie, Eloise, Lore en Yari.

Jeannine in het verenigingsleven

Jeannine was van jongs af lid van de katholieke turnkring "Moed en Kracht". Zij ging jaarlijks mee op kamp in Geel en Kasterlee. "Moed en Kracht" kon in 1961 als enige turnkring van België mee naar Linz (Oostenrijk).

De leden van Moed en Kracht in 1961, met links juffrouw Mariette Heeman en rechts mevrouw Janssens. Jeannine is vierde van rechts in de middelste rij

Nadien, tijdens haar regentaat, was Jeannine monitrice bij de christelijke mutualiteit (CM), waar zij actief was in vakantiekolonies aan zee, in de Ardennen en in Melchtal (Zwitserland). Wie er ooit geweest is herinnert zich als de dag van gisteren de bruine kartonnen dozen die als "valies" (reiskoffer) dienstdeden.

Met de CM in Melchtal in 1967. Op de foto v.l.n.r. Yvonne Antonio, Mariette Buelens, Jeannine Van Cauwenbergh, Lutgart Van den Bogaert, Rita Van Gysel en Monique Maerckaert

Opperbeste herinneringen bewaart Jeannine aan haar jaren bij de gidsen. Over die tijd zegt ze: "In Rumst bestond er al sinds 1932 een bloeiende scoutsgroep (29e Scouts Sint-Pieter). We wilden in Rumst met enkele meisjes ook een afdeling van de gidsen oprichten. Al onze vaders waren in hun jeugd bij de scouts geweest. We kregen - met enige moeite - toelating van pastoor Geeraard Van Reeth om te starten. Daarop heb ik dan een soort stage gevolgd bij de gidsen in Kontich. Ik werd nadien aangesteld als groepsleidster en heb op 10 december 1967 de eed afgelegd in handen van de verbondscommissaris. E.H. Van Reeth werd aalmoezenier. Ons eerste lokaal was boven de turnzaal in de meisjesschool aan de Schoolstraat. Later kwamen er prefablokalen op de gronden van de Sint-Jozefschool (vandaag Abel Fransplein). De huidige lokalen, opnieuw op gronden van de vrije school Sleutelhof aan de Schoolstraat, kwamen er in 1995."

Burgemeester Francis Van Den Eede opende op 10 september 1995 het nieuwe lokaal van de 10e Orion, de meisjesgidsen van Rumst. Naast de burgemeester staat rechts Jeannine en links haar dochter Leen Van Dyck, die toen groepsleidster was

Hoe Jeannine in de politiek terecht kwam

Toen Jeannine nog in Boom woonde vroegen Boomse vrienden haar om lid te worden van het partijbestuur van de CVP daar. Daardoor was het logisch dat zij een jaar later - toen ze weer in Rumst kwam wonen - ook daar lid werd van het partijbestuur.

Nog een jaar later werd in het kader van de grote fusie van gemeenten van 1976 werk gemaakt van een gemeenschappelijke CVP-lijst voor Rumst, Reet en Terhagen. Deputé Petrus Thys was voorzitter en Jeannine secretaris van het comité dat verantwoordelijk was voor de lijstvorming.

Eerst zou Leo Morel (directeur bij de AWW) op de vierde plaats staan van de CVP-lijst maar toen die afhaakte kwam Jeannine op deze plaats. Zij werd rechtstreeks verkozen met 296 stemmen.

Er werd in 1976 een meerderheid gevormd in de gemeenteraad met een coalitie van CVP (11 verkozenen) en Volksbelangen (3 verkozenen). Deze gemeenteraad verkoos begin 1977 Jeannine ook tot lid van het OCMW. Op de eerste vergadering van de raad van het OCMW in april 1977 werd zij verkozen tot voorzitter.

Jeannine en de verkiezingen

Jeannine was als politica in de eerste plaats actief in de gemeentelijke politieke arena. Zij was kandidaat bij de gemeenteraadsverkiezingen in 1976, 1982, 1988, 1994, 2000 en 2006. Zij is daarmee wellicht, voor onze fusiegemeente houder van het record "grootste aantal deelnames aan de gemeenteraadsverkiezingen". Telkens werd zij rechtstreeks verkozen.

Jeannine zegt daarover het volgende: "Tot de dag van vandaag denk ik dat de CVP nooit een sterkere lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen aan de kiezers heeft voorgelegd dan in 1988. De lijst behaalde dan ook 43,23 % van de stemmen, de hoogste score ooit voor de CVP in de gemeente Rumst. Niet minder dan 19 van de 23 CVP-kandidaten namen in de daaropvolgende jaren plaats in de gemeenteraad of in de raad van het OCMW."

23 CVP-kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1988, onder aanvoering van burgemeester Francis Van Den Eede en voorzitter Eddy Huyghe, genieten van een Broikensbier

Jeannine en het OCMW

Jeannine was een eerste keer voorzitter van het OCMW van april 1977 tot april 1983. Daarover zegt zij zelf:

"In die tijd was het voor een OCMW-voorzitter nog echt 'behelpen' geblazen. Ons OCMW had toen een halftijdse secretaris in de persoon van Gustaaf De Smedt uit

Mechelen en verder een deeltijdse gewestelijke ontvanger. Er was - via IMSIR - maar één maatschappelijk werkster. Concreet betekende dit dat sommige OCMW-cliënten bij mij thuis kwamen aanbellen, bijv. om geld te vragen voor pampers. Ooit stond er zelfs iemand voor mijn deur - per taxi nota bene - die geld vroeg om op reis te gaan. Die vrouw kon stante pede haar biezen pakken. Ik kreeg ook veel volk over de vloer wanneer ik 's avonds zitdag hield in het oud gemeentehuis aan de Markt. Ik denk niet dat ik het nu nog zou durven. Ik zou me niet veilig voelen, helemaal alleen in dat grote gebouw. Maar ik heb in die periode wel heel veel geleerd.”

Eén van haar stokpaardjes was toen al de Lazaruskapel, die behoorde tot het patrimonium van het OCMW. Jeannine slaagde er als voorzitter in om deze historische kapel uit 1460 te laten 'klasseren'. Bij koninklijk besluit van 8 september 1981 werd niet alleen de kapel maar ook de omgeving opgenomen op de lijst van wettelijk beschermde monumenten en landschappen.

OCMW 1983 - 1989

De raad van het OCMW met vooraan v.l.n.r. Jules Reusens, voorzitter Edward Possemiers, Jeannine Van Cauwenbergh, en Eugène Claes, en staande v.l.n.r. Ludo Ceuppens, Richard Van der Auwera, Jos Kegels, Armand De Bruyn en Luc Beghin. Uiterst rechts staat secretaris Boudewijn Derkoningen

Tijdens de volgende legislatuur was Jeannine - om politieke redenen - lid van de raad van het OCMW onder voorzitterschap van eerst Frida Van Aken, nadien van Edward Possemiers. In die periode kwam Boudewijn Derkoningen in dienst als voltijds secretaris Deze secretaris maakte een behoeftestudie voor de bejaardenzorg in de

gemeente Rumst. Als één van de prioriteiten vermeldt zijn rapport “de bouw en uitbating van een dienstencentrum met serviceflats”.

Het OCMW maakte er werk van en kocht, op voorstel van voorzitter Possemiers, een geschikt perceel op de hoek van de Nieuwstraat en de Beemdstraat, in het centrum van Terhagen. De raad keurde op 30 december 1987 eenparig de aankoop van 6.497 m² goed voor een bedrag van 3 miljoen frank (75.000 euro).

OCMW 1989 - 1995

De raad van het OCMW met vooraan v.l.n.r. Maria Ceulemans, Eugène Claes, voorzitter Jeannine Van Cauwenbergh en Armand De Bruyn, en staande v.l.n.r. secretaris André Van Broekhoven, André Gielis, Jan Van den Eynde, Richard Van der Auwera, Ludo Ceuppens en Jos Kegels

In 1989 werd Jeannine opnieuw voorzitter van het OCMW. De meerderheid in de gemeenteraad en in de raad van het OCMW werd gevormd door CVP en Agalev. In het bestuursprogramma stond - op vraag van Jeannine - de restauratie van de Lazaruskapel en de bouw van een dienstencentrum met serviceflats ingeschreven. In deze bestuursperiode waren er voor Jeannine verschillende succesvolle projecten. Zo werd in 1991 de gelijktijdige toetreding van het OCMW van Rumst en van IMSIR goedgekeurd in de intercommunale CIPAL. Dit was voor beide organisaties de echte start van de informatisering van de dienstverlening.

Jeannine Van Cauwenbergh, voorzitter van het OCMW, en Eddy Huyghe, voorzitter van IMSIR, ondertekenden op 26 oktober 1991 de toetredingsakte bij CIPAL, samen met de voorzitter van CIPAL, député Ludo Helsen

Begin 1991 deelde secretaris Boudewijn Derkoningen mee dat hij ontslag nam omdat hij secretaris van het OCMW in zijn geboortestreek, met name in Maaseik, was geworden. Na de openverklaring van de functie door de raad van het OCMW op 13 februari 1991 volgde een tumultueuze benoemingsprocedure. Op 11 december 1991 besliste de raad met 5 stemmen voor en 1 stem tegen - 2 leden verlieten de vergadering en 1 lid bleef afwezig - om André Van Broekhoven, de enige geslaagde kandidaat in het aanwervingsexamen, tot secretaris te benoemen.

Een project dat Jeannine bijzonder nauw aan het hart lag was de restauratie van de Lazaruskapel. Dat gebouw uit 1460 was oorspronkelijk een bedevaartsoord voor de melaatsen uit het hertogdom Brabant. Het behoorde tot 2003 tot het patrimonium van het OCMW van Rumst. Toen werd het gebouw overgedragen aan de gemeente. De raad van het OCMW keurde op 10 december 2003 een ruilvereenkomst goed waarbij de Lazaruskapel werd overgedragen aan de gemeente Rumst in ruil voor een perceel grond voor de uitbreiding van Hof van Crequi.

In de jaren 1970-1980 verkeerde de kapel - als monument met de omgeving 'geklasseerd' bij K.B. van 8 september 1981 - in slechte staat. Jeannine liet al tijdens haar eerste voorzitterschap een dossier voor restauratie opmaken. Maar het bekomen van subsidies was een werk van lange adem. Toen Jeannine in 1989 opnieuw voorzitter werd maakte zij van dit dossier dan ook een prioriteit.

Jeannine vertelt:

“Het dossier werd eerst geactualiseerd door architect Marc Vanhecke uit Wilrijk. Minister Rika De Backer-Van Ocken (CVP) kende in 1991 de gevraagde subsidies (60 % van de Vlaamse gemeenschap, 20 % van de provincie Antwerpen en 10 % van de gemeente Rumst) toe aan het OCMW van Rumst. De werf werd opgestart in 1991 en opgeleverd in 1992. Ter gelegenheid van “Open Monumentendag 1992” verklaarde Vlaams minister Wivina De Meester de prachtig gerestaureerde Lazaruskapel officieel voor geopend.”

Minister W. De Meester onthult in september 1992 de gedenkplaat aan de gerestaureerde Lazaruskapel in aanwezigheid van o.m. voorzitter Jeannine Van Cauwenbergh, burgemeester Van Den Eede en schepenen Thys en De Herdt

Maar het grootste project van deze periode is zonder twijfel de bouw van een dienstencentrum met 50 serviceflats. Op 30 september 1990 had Vlaams minister voor Gezin en Welzijn Jan Lenssens (CVP) principieel subsidies toegezegd mits een ontwerp van het gebouw en van de financiering werd ingediend voor 1 november 1991. De oppositie, maar ook meerderheidspartij Agalev, probeerde het project op de lange baan te schuiven en eiste almaar meer en andere studies. Daardoor dreigde de termijn voor het bekomen van die subsidies (60 % van de Vlaamse gemeenschap) te verstrijken.

In de vergadering van de raad van het OCMW in 1991 weigerde Jan Van den Eynde (Agalev) om de voorliggende beslissing mee goed te keuren. De beslissende stem kwam er toen vanuit de oppositie, van André Gielis (Volksbelangen). Daardoor kon er eindelijk gebouwd worden.

Een project van een dergelijke omvang vereist heel veel planning vooraf en nog meer opvolging tijdens de werken. Jeannine maakte er een punt van om samen met de OCMW-secretaris André Van Broekhoven en de architecten Jan Marckx, Lut De Raeymaecker en Vic Kerkhofs de wekelijkse werfvergaderingen te volgen.

Uiteindelijk kon het project in 1995 worden opgeleverd. Minister Wivina Demeester (CVP) verklaarde op 25 maart 1995 Hof van Crequi plechtig voor geopend.

Een trotse voorzitter met minister Wivina Demeester bij de onthulling van de traditionele herdenkingsplaket van Hof van Crequi

Tijdens het daaropvolgend bezoek aan het nieuwe gebouw was er een incident. De lift - met de minister en de voorzitter - blokkeerde en beide dames zaten geruime tijd samen in die kleine ruimte vast. Dit akkefietje werd gretig opgepikt en breed gerapporteerd door de lokale pers.

Enkele dagen later vroeg de televisiezender VTM Jeannine om aanwezig te zijn voor een opname - over claustrofobie - van het programma "Kriebels". De opname vond plaats op 2 april 1995, haar 50e verjaardag. VTM nodigde daarop de hele familie uit. Eén van de gasten was Urbanus (Urbain Joseph Servranckx), die prompt voor haar als verjaardagsgeschenk een tekening maakte. Van Koen Wauters kreeg ze tijdens de uitzending zelf drie klapzouen en een bos bloemen.

Het Hof van Crequi is nog altijd een groot succes. Onder het voorzitterschap van Luc Carsauw werd in de raad van het OCMW op 10 december 2003 beslist om uit te breiden met maximaal 25 nieuwe serviceflats. Uiteindelijk werden er daarop - wegens stedenbouwkundige beperkingen - 17 flats bijgebouwd.

Jeannine, vóór Hof van Crequi, in gezelschap van OCMW-secretaris André Van Broekhoven en haar opvolgers als OCMW-voorzitter, Willy Van Asbroeck (CVP, 1995-1997) en Luc Carsauw (SP, 1997-2006, rechts op de foto)

In 1995 nam Jeannine afscheid van het OCMW. De raad van het OCMW kende haar op 14 februari 1996 de eretitel van het ambt ("erevoorzitter") toe.

De intercommunale IMSIR werd in 1965 opgericht door de gemeentebesturen van Hemiksem, Niel, Boom en Terhagen. In al deze gemeenten bepaalden de socialisten toen het beleid. Die gemeenten oordeelden dan dat zij apart te klein waren om een sterk sociaal beleid te realiseren. De oorspronkelijke doelstellingen werden heel ruim geformuleerd, maar spoedig werden duidelijke keuzes gemaakt.

Globaal bouwde IMSIR haar werkzaamheden in concreto uit op drie terreinen:

- Extramurale voorzieningen, voornamelijk voor bejaarden
- gehandicaptenzorg
- psychosociale dienstverlening.

Al in 1965 werd een opleiding gegeven voor gezins- en bejaardenhelpsters en werd die hulp aan huis georganiseerd.

Vanaf 1967 werd de beschutte werkplaats opgestart.

Het derde en laatste luik van de werking van IMSIR betreft de sociale en psychosociale hulpverlening. De gemeenschappelijke sociale dienst voor de vier aangesloten OCMW's maakte het mogelijk om vrij vroeg professionele medewerkers aan te trekken en bijkomende initiatieven te nemen. Zo werd in 1971 een intercommunaal consultatiecentrum voor gezinsplanning en seksuele opvoeding opgericht, in 1986 omgevormd tot een centrum voor levens- en gezinsvragen.

In 2015 poseerden, naar aanleiding van 50 jaar IMSIR, 3 van de 4 CD&V-voorzitters voor de fotograaf van dienst. Van links naar rechts Jeannine Van Cauwenbergh, Eddy Huyghe en Anne-Marie Leens. Hilda Huyghe was verontschuldigd

Frans Block (BSP), senator en burgemeester in Hemiksem, werd de eerste voorzitter. Hij werd opgevolgd door Damiaan Lefeber (BSP), schepen in Boom, die meer dan 12 jaar voorzitter bleef. In 1989 verloor de BSP (de socialistische partij) nipt haar meerderheid in de raad van bestuur. Tussen 1989 en 1994 waren Eddy Huyghe, schepen in Rumst, en Anne-Marie Leens, schepen in Boom, voorzitter.

Jeannine werd lid van de raad van bestuur van IMSIR in mei 1977. In 1992 werd zij ondervoorzitter en in 1995 werd ze de vijfde voorzitter. Tijdens haar voorzitterschap werd o.m. het volgende gerealiseerd:

- opening van de nieuwe beschutte werkplaats aan de Industrieweg (industrieterrein Krekelenberg te Boom)
- bouw van een tweede bedrijfsgebouw voor de Klets-shop en de sociale werkplaats met ongeveer 250 werknemers aan de Rupelweg (op het GOM-industrieterrein Krekelenberg te Boom)
- opstart van de mindermobielen centrale
- start van de dienst “nachtzorg” (nachtelijke oppas voor bedlegerige zieken).

De dienst “nachtzorg”, een initiatief van de provincie Antwerpen en o.m. IMSIR als partner werd op 26 november 2008 opgestart in aanwezigheid van gouverneur Cathy Berx en van voorzitter Hugo Goedemé

Maar het meest opmerkelijke feit tijdens haar voorzitterschap blijft natuurlijk het bezoek van de koning op 8 juli 1996, een gebeurtenis die Jeannine niet licht zal vergeten.

Koning Albert II wenste, naar aanleiding van de 20e verjaardag van de OCMW-wet, een bezoek te brengen aan een samenwerkingsverband van OCMW's. Zo kwam hij bij IMSIR terecht. Na een ontbijtvergadering met de koning en gouverneur Camille Paulus bezochten de hoge gasten o.m. de Klets-shop, een onderdeel van de beschutte werkplaats die toen gevestigd was in de Veldstraat in Terhagen.

De ontbijtvergadering bij IMSIR in 1996 met v.l.n.r. Ludo Laureyssens (ondervoorzitter, CVP, Boom), provinciegouverneur Camille Paulus, voorzitter Jeannine Van Cauwenbergh en secretaris François Boddaert

Koning Albert II in bespreking met burgemeester Francis Van Den Eede tijdens het bezoek aan IMSIR in 1996

Bij het einde van het bezoek schonk voorzitter Van Cauwenbergh aan koning Albert een ets "Klampsteenoven te Rumst" van Marie Devillers. De koning bedankte Jeannine bij brief van 19 juli 1996 voor deze attentie.

Een geschenk over de geschiedenis van de baksteen in de Rupelstreek voor koning Albert II

Een anekdote !

In 1992 vierde IMSIR een zilveren jubileum. Bij die gelegenheid speelden de bestuurders van IMSIR (o.m. Eddy De Herdt en Eddy Huyghe, later burgemeester van respectievelijk Hemiksem en van Rumst) een heroïsche voetbalwedstrijd tegen het personeel van de beschutte werkplaats. Jeannine liet zich vervangen door haar echtgenoot Walter. Ondanks die duidelijke versterking (op sportief vlak) verloren - volgens de niet geverifieerde herinneringen van sommige spelers - de bestuurders (al dan niet om diplomatieke redenen) met 5-3.

Voetbal op De Schorre met links de ploeg van IMSIR-medewerkers (beschutte werkplaats) en rechts de bestuurders met zittend, links naast de middenlijn, Roger Lermينياux, directeur van de beschutte werkplaats en rechts van die middellijn Eddy Huyghe, voorzitter van IMSIR, en verder, tweede van rechts, Walter Van Dyck, en helemaal rechts staande, secretaris François Boddaert

Jeannine verliet einde 2009 de raad van bestuur van IMSIR waarin zij 33 jaren onafgebroken heeft gezeteld. Ze nam die gelegenheid te baat om afscheid te nemen van secretaris-directeur François Boddaert en zijn medewerkers en van alle personeelsleden.

Op 31 december 2009 ging zij “met politiek pensioen.”

Jeannine en het onderwijs

Als lerares had Jeannine uiteraard een grote affiniteit met de sector onderwijs. Als schepen voor onderwijs (van 1997 tot 2009) was haar beleid in de eerste plaats gericht op gelijke kansen en gelijke rechten voor alle kinderen in onze gemeente. Vanuit deze principes legde zij de basis van een aantal nieuwe initiatieven:

- Een gemeentelijke subsidie voor het vervoer en de toegangsgelden van het schoolzwemmen. Waarom? “Omdat alle kinderen het recht hebben om te leren zwemmen.”
- Georganiseerd leerlingenvervoer door de gemeente Rumst als gemeentelijke dienstverlening voor alle leerlingen van alle vrije en gemeentelijke basisscholen in de gemeente.
- Oprichting van de BKO “Toverbos” in Terhagen (september 2002).

Een schepen voor onderwijs is natuurlijk ook belast met de organisatie van de gemeentescholen. Jeannine zorgde ervoor dat de gebouwen voor de gemeentelijke scholen verbeterd werden.

Een prefabgebouw voor Eikenlaar aan de Processieweg, met op de achtergrond de fietsenberging en nog verder de oude gebouwen van K. Reet SK (foto's uit 1997)

In Reet werden de plannen van de vroegere jongensschool aan de Eikenstraat in 1924-1925 opgemaakt door de architecten Dieltjens-Huygh. Met de bouw werd begonnen in 1926 en de plechtige ingebruikneming was op 25 april 1927. Het schoolhuis was al geruime tijd in onbruik en in verval. Daarom werd beslist tot de afbraak van het aloude poortgebouw en het schoolhuis. Daardoor kwam er in 1997 plaats vrij om op korte termijn een nieuw prefabschoolgebouw op te richten (met klassen en een refter). Die prefab werd gerealiseerd op basis van plannen van architect Jan Marckx en ging - zoals gepland - 15 jaren mee. Het werd in 2012 vervangen door een nieuw en modern schoolgebouw voor Eikenlaar.

Voor Ter Doelhagen (Doelhaagstraat in Rumst) stonden er ook grote verbeteringen op het programma: zo werd bijv. het oude schoolhuis afgebroken, waardoor de speelplaats groter en overzichtelijker werd.

Het schoolhuis, de vroegere woning van het schoolhoofd, was eerst nog enkele jaren politiecommissariaat. Het werd afgebroken in 1997. Het terrein maakt nu deel uit van de speelplaats van Ter Doelhagen (foto uit 1997)

En in Terhagen zorgde Jeannine voor een overdekte speelplaats in de kleuterschool aan de Europalaan. In goed overleg met architect Vik Kerkhofs kwam er daar een zeer originele oplossing: een luifel in tentvorm. De kleuters en de juffen zijn er verzot op.

2005: Een overdekte speelplaats, een luifel, een circustent, een grote ooievaar,

Tot de dag van vandaag worstelt Jeannine met een lastig dossier: de sluiting van de lagere school in Terhagen. Uit een analyse van OVSG (onderwijssecretariaat van de Vlaamse steden en gemeenten) bleek dat deze spreiding pedagogisch niet goed was en dat een doorlichting negatief ging eindigen. De resultaten van de twee gemeentescholen (Eikenlaar en Ter Doelhagen) liepen ook heel sterk uiteen. Een

doorlichting die daarna werd uitgevoerd leerde dat - hoewel beide scholen per leerling over exact dezelfde Vlaamse en gemeentelijke financiële middelen konden beschikken - Eikenlaar in de kop van het peloton zat maar Ter Doelhagen aan de staart bengelde. De school Ter Doelhagen zat ook qua gebouwen in een moeilijk parket: er werd les gegeven op 3 verschillende plaatsen. De leerlingen van de lagere school volgden de lessen in klassen 1 en 3 en 5 in Terhagen en in klassen 2 en 4 en 6 in Rumst. Zowel voor het schoolhoofd als voor het onderwijzerscorps was dit alles een precare situatie.

Na lange en intense besprekingen en nadat de opgelegde procedure, inclusief alle vragen om advies, volledig werd gevolgd besloot de gemeenteraad op 24 april 2001 om de lagere school in Terhagen te sluiten. De leerlingen vonden aan de Doelhaagstraat een volledige lagere school en alle leerlingen die dat wensten werden van Terhagen naar Rumst (en terug) vervoerd door de gemeente. Voor de kleuterschool veranderde er - in de beide vestigingen - niets.

Jeannine zegt daarover nog: "Dat was zeker niet mijn leukste periode; we hebben getracht de beslissingen correct voor te bereiden en uit te voeren. De kwaliteit van het lager onderwijs was onze hoofdbekommernis. Als school is Ter Doelhagen er op de korte termijn zeker flink op vooruitgegaan. Maar ik weet ook nu nog niet of het op de lange termijn een goede beslissing is geweest."

Ten slotte wil Jeannine het nog hebben over een belangrijke nieuwigheid in het onderwijslandschap: de oprichting van een muziekschool. Door een wijziging in de reglementering op het deeltijds kunstonderwijs werd het mogelijk om een filiaal op te richten van de muziekacademie van Boom. Het aanvraagdossier werd goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 11 januari 2000. Het werd samen met de gemeente Boom ingediend bij het ministerie van de Vlaamse gemeenschap te Brussel. Na een uitgebreid onderzoek verleende de Vlaamse minister van Onderwijs, Marleen Vanderpoorten (PVV), de toelating tot oprichting van het filiaal vanaf 1 september 2000.

Het was de bedoeling dat de muziekschool een onderkomen zou vinden in het trefcentrum oud-gemeentehuis aan de Laarstraat. De oude garage werd daarvoor afgebroken en vervangen door een nieuw leslokaal maar de werken waren niet tijdig klaar. Daarom werden in de eerste maanden de lessen notenleer gegeven in de gemeenteschool Eikenlaar. Met enkele maanden vertraging vond de muziekschool vanaf april 2001 haar stek in het oud gemeentehuis. De muziekschool is daar tot nu (2018) gevestigd en heeft groot succes. De leerlingenaantallen evolueerden van 43 in 2001 over 111 in 2009 tot 141 in 2016.

Ten slotte heeft Jeannine nog gemengde gevoelens bij een ander gebouw. In 2005 vernam zij uit goede bron dat het klooster van de zusters van Vorselaar aan de Kerkstraat te koop kwam. Zij drong er in het schepencollege op aan dat de gemeente dit klooster zou aankopen, niet alleen om het als dorpsgezicht te vrijwaren van afbraak maar ook om er haar nieuwe troetelkind, de buitenschoolse kinderopvang, in onder te brengen. Na veel vijven en zessen stemde het college erin toe om het leegstaande kloostergebouw aan te kopen.

Jeannine kreeg haar collega Eddy Huyghe, schepen voor financiën, mee als onderhandelaar. Samen meldden zij zich op 24 maart 2006 aan in het indrukwekkende hoofdkwartier van de zusters van Vorselaar, dat als vanouds enigszins naar kamfer en speculoos rook. Zij werden er ontvangen door zuster Theresia Bogaerts, afgevaardigd-bestuurder van de vzw Zusters der Christelijke Scholen te Vorselaar, door zuster Magda Sels, die afkomstig was van Reet, en door hun adviseur ingenieur Ed Luysterborg.

Eerst werden zij bescheiden maar doeltreffend ondervraagd over hun doopsel en vormsel, over hun schoolloopbaan en hun huwelijks status. Pas toen al deze vragen bevredigend waren beantwoord kon de aankoop van het klooster te Rumst ter sprake worden gebracht. Jeannine lichtte haar plannen toe: behoud van het gebouw als dorpsgezicht, vestiging op de gelijkvloerse verdieping van een BKO en op de bovenverdieping sociale woningen. Zuster Bogaerts ging onmiddellijk akkoord en de prijs was dan nog maar een detail. De congregatie aanvaardde het bod van 300.000 euro van schepen Huyghe voor de gemeente Rumst.

De overeenkomst werd principieel goedgekeurd door de gemeenteraad op dinsdag 28 november 2006. De notariële akte werd verleden voor notaris Rooms te Boom op 27 december 2007.

Jeannine in de gemeenteraad en in het schepencollege

Na de verkiezingen van 1976 zetelde Jeannine 10 jaar in de gemeenteraad, van januari 1977 tot 14 oktober 1987. In die periode combineerde zij de gemeenteraad met een mandaat in het OCMW. Vanaf 2 september 1979 tot april 1989 zetelde zij - 10 jaar lang - enkel als raadslid in het OCMW en werd van april 1989 tot april 1995 weer OCMW-voorzitter.

In januari 1995 begon Jeannine aan haar tweede periode in de gemeenteraad. In 1997 werd zij dan schepen in opvolging van Louis Herremans, die met pensioen ging. Op maandag 5 mei 1997 nam zij voor het eerst plaats aan de collegetafel. Zij werd er, samen met die andere nieuwkomer Willy Van Asbroeck, verwelkomd door plaatsvervangend burgemeester Eddy Huyghe.

Zij was als schepen bevoegd voor onderwijs en voor cultuur. Als trouw lid van vele Rumstse verenigingen (o.m. K.K. Harmonie Verbroedering en K. Turnkring Moed en Kracht) besteedde zij extra aandacht aan het verenigingsleven in de gemeente. Zij vond het een plezier om verenigingen in het gemeentehuis goed te ontvangen naar aanleiding van een jubileum (bijv. zilver of goud) of om aanwezig te zijn bij een belangrijke verenigingsactiviteit (bijv. de opening van een tentoonstelling). Telkens opnieuw kwam zij dan voor de dag met een pittige of hartverwarmende toespraak op mensenmaat.

Als schepen voor cultuur kon zij vele jaren goed samenwerken met bibliothecaris Marina De Bruijn. Samen vierden zij met de vele lezers in 2007 het 25-jarig bestaan van de gemeentelijke openbare bibliotheek. Tijdens de voorleesweek in november 2007 kregen de ouders van alle baby's, geboren in 2007, een mooie verrassing.

Jeannine spreekt in 2000 als schepen tijdens een ontvangst van verenigingen in het gemeentehuis

Jeannine overhandigt, bij de opening van de Piet Van Aken-tentoonstelling in museum Rupelklei op 25 juni 2004, een ets van Marie Devillers aan de weduwe van Piet Van Aken. Rechts op de achtergrond herkent men Marina De Bruijn

Iedereen in de gemeente weet dat Jeannine een warme vrouw is die in haar handelen uitgaat van christendemocratische principes: verbondenheid met de lokale gemeenschap, respect voor elke medemens, extra zorg voor wie het moeilijk heeft. Achter de schermen gaat Jeannine als schepen recht op haar doel af. Zij heeft het hart op de tong, zij verdedigt "haar dossier" met vuur, zodat ieder weet waar hij of zij aan toe is.

Jeannine met ereburger Yvonne Verbeeck bij de opening van de lokalen van Schavaebou in de vroegere bioscoop Roxy Palace in de Statiestraat (tijdens de jaarmarkt van het jaar 2000)

En nog een anekdote !

De verbouwing van de garage van het oud-gemeentehuis aan de Laarstraat zorgde voor een goede huisvesting van de muziekschool. De rest van dit aloude gemeentelijke gebouw werd ooit druk gebruikt door de lokale Reetse verenigingen en het bood sinds 1979 onderdak aan De Root, de heemkundige kring van Reet.

In juni 1999 sloot toenmalig burgemeester Edgar Thys plots het gebouw. Volgens hem was de algemene sluiting nodig om veiligheidsredenen. Verdere motivering ontbrak. Er werden daarover in het college en op de gemeenteraad vragen gesteld. Maar de burgemeester bleef bij zijn standpunt en het gebouw bleef gesloten. Natuurlijk was er bij het verenigingsleven onvrede over deze beslissing. De leden van de gemeenteraad die actief waren in het Reetse verenigingsleven (bijv. Marc Verschueren, voorzitter van de Dorpsraad en de Landelijke Gilde, Hilda Huyghe, voorzitter van KAV, en Eddy Huyghe, bestuurslid van Davidsfonds Reet) werden hierover voortdurend aan de tand gevoeld. In deze periode kwamen er ook vragen van de pers over de toekomst van dit gebouw. Jef Wijckmans, een lokale reporter voor Gazet Van Antwerpen, vroeg aan schepenen Van Cauwenbergh en Huyghe om toelichting. Zij ontvingen de reporter in het gemeentehuis en werden tijdens de bespreking plots met de woorden "allemaal buiten" door de burgemeester aan de deur gezet. Dat was mede de aanleiding tot een langdurige verzuring van vele relaties.

Ten slotte zegt Jeannine dit:

"De buitenwacht toont wel belangstelling voor opvallende gebeurtenissen in het gemeentehuis, zoals vieringen of politieke incidenten, maar heeft weinig of geen aandacht voor het dagelijkse werk van de gemeentelijke verkozenen. De leden van de gemeenteraad buigen zich maandelijks over de grote dossiers in de gemeenteraad en in commissievergaderingen. Maar de schepenen en meer nog de burgemeester zijn dagdagelijks verantwoordelijk - in overleg met de gemeentelijke administratie - voor de goede gang van zaken in onze gemeente. Goede schepenen zijn geen egotrippers maar mannen en vrouwen die kunnen samenwerken. Zij zijn - zoals men dat in het Engels keurig zegt - 'deputy-mayor' (adjunct-burgemeester)."

Soms vervangt een schepen de burgemeester. Hier treedt Jeannine op als ambtenaar van de burgerlijke stand tijdens een huwelijksplechtigheid in 2001. Zij werd toen bijgestaan door gemeentelijk ambtenaar Maria Naegels

Afscheid van de politiek

Jeannine vroeg aan haar partij in september 2007 om haar te vervangen als schepen. Als reden gaf zij op dat werken van 's morgens tot 's avonds laat steeds zwaarder ging wegen en ook dat de hetze die in het dorp van Rumst tegen haar werd gevoerd (over een door de wet voorziene bijpassing op de schepenwedde) het haar onmogelijk maakte om aan te blijven. Zelf zegt zij daarover nu: "Ik wilde geen afscheid nemen als een verbitterde vrouw, en ik wilde evenmin dat de goegemeente mij zou bestempelen als poenpakker...". Op 1 januari 2008 ging zij dan ook officieel met pensioen als schepen.

Zij bleef nog gemeenteraadslid in dienst tot december 2009 want zij wilde absoluut nog enkele dossiers verder opvolgen. Op voorstel van schepen Eddy Huyghe werd

Jeannine daarna door de gemeenteraad unaniem voorgedragen voor een eretitel. Hij beschreef haar bij die gelegenheid als volgt: "Jeannine is een vrouw naar mijn hart. We zijn allebei geboren in april, dat heeft er wellicht iets mee te maken. Zij is vasthoudend, koppig zelfs, maar vooral vergevingsgezind. Zij heeft talent voor 2, energie voor 3 en pit voor 4. Wij zullen Jeannine in het gemeentehuis niet vergeten want zij staat er bekend als hardwerkend, iemand met het hart op de tong, koningsgezind en christendemocraat in hart en nieren. ' De Vlaamse regering kende haar de eretitel van haar ambt ("ereschepen") toe bij besluit van 7 april 2010.

Binnen de CD&V werd zij gehuldigd op een afscheidsmoment op 24 april 2010, waar de laudatio werd uitgesproken door federaal Vlaams volksvertegenwoordiger Mia De Schamphelaere.

Later werd zij nog gefêteerd door Vrouw & Maatschappij. Op een ontbijtcafé op 11 oktober 2015 reikte minister van Staat Miet Smet haar de "Grote Prijs Miet Smet" uit omwille van haar vele verdiensten als vrouwelijk mandataris.

Ten slotte kreeg zij nog een koninklijke onderscheiding.

Jeannine kreeg vanwege koning Albert II bij koninklijk besluit van 28 december 2011 de burgerlijke medaille 1e klasse. Bij koninklijk besluit van 13 maart 2012 werd haar ten slotte, samen met haar collega-schepen Eddy Huyghe, een ereteken in de nationale orde, 'Gouden palmen der Kroonorde'toegekend.

Jeannine bedankte iedereen nog met een vriendelijke boodschap.

CDV
&

*Ik wil jullie van harte danken
voor de jarenlange trouw
en steun tijdens mijn
politieke loopbaan.
en vooral ook nu,
bij mijn politieke afscheid
voor de vele, lieve wensen
en attenties*

Jeannine Van Cauwenbergh

*Erevoorzitter OCMW Rumst
Ereschepen gemeente Rumst*

A photograph of Jeannine Van Cauwenbergh outdoors. She is wearing glasses and a dark blue denim jacket over a light-colored patterned top. She is standing in a grassy field with a body of water and trees in the background under an overcast sky.

Een leven na de politiek ...

Jeannine was van in haar jeugd sterk verbonden met het leven van haar parochie Sint-Pieter te Rumst. Zo was ze van bij de start in 1962 medewerkster (in bodega, restaurant etc.) aan de jaarlijkse Volksfeesten ten voordele van de Parochiale Werken (o.m. de vrije school Sleutelhof, scouts en gidsen, de Parochiale Kring).

Toen E.H. Guy Broeckx in oktober 2008 pastoor van Rumst werd vroeg hij Jeannine om medewerking. Zij werd dan lid van het parochieteam en lector. Verder is zij sinds bijna 10 jaar actief bij Welzijnsschakels, een organisatie die zorgt voor laagdrempelige hulp voor mensen met zeer beperkte inkomsten. Welzijnsschakels bedeeft bijv. verse groenten en fruit en organiseert vier keer per jaar een restaurant.

Verder maken Walter en Jeannine nu af en toe een reisje. Jeannine is nog altijd waar mogelijk actief als vrijwilligster en medewerkster, en uiteraard is ze - als oma - als het nodig is babysit voor de kleinkinderen....

Auteurs

Eddy Huyghe

Jan Van Grinderbeek